

Arrest

nr. 105 165 van 17 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat B. SOENEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 1 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op 2 augustus 2012 een asielaanvraag in. Op 4 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn, behorende tot de Peul etnie en afkomstig uit de stad Conakry. U werd geboren op 3 april 1990 te Conakry, waar u steeds woonde met uw familie, aanvankelijk in G'Bessia Port II, maar nadien in de wijk Tomboliah cité, in de gemeente Matoto (beide in Conakry). U volgde lagere en middelbare school en ging twee jaar naar de universiteit, tot op het moment dat u thuis moest vluchten. Sinds 2008 waren uw ouders lid van de politieke partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (UFDG). Op vrijdag 12 augustus 2011 vielen mannen in militair uniform uw huis binnen. Ze spraken Frans en Malinké. Ze scholden jullie uit omdat jullie Peul waren en één van de mannen wilde u seksueel misbruiken, maar uw moeder kwam tussenbeide. U werd geslagen, net als uw vader en uw vader werd meegenomen. De volgende dagen vernam u niets van uw vader. Uw moeder ging langs bij het politiebureau van Matoto en bij de gendarmerie van Hamdallaye, maar zij wisten niet waar uw vader verbleef. Uw moeder lichtte de leiders van de UFDG in en zij kwamen bij u thuis langs om een stand van zaken op te nemen. Ze zouden proberen er achter te komen waar uw vader zich bevond. Intussen probeerde ook uw moeder hem terug te vinden, zo meldde ze de verdwijning van uw vader bij een radiostation. Op 22 augustus werd uw moeder gebeld door de leiders van de partij, ze konden nu vertellen dat uw vader werd vastgehouden in het 'Maison Centrale de Kaloum' en dat er een onderzoek gaande was. Ze geboden geduld te hebben aangezien er geen bezoek was toegestaan. Op maandag 29 augustus 2011 kwam uw vader terug thuis. Hij was weinig mededeelzaam over zijn detentie en zei enkel dat hij gemarteld was en vrijgelaten op voorwaarde dat hij zich niet meer met de UFDG zou inlaten. Al zijn documenten werden afgenomen en hij mocht het land niet verlaten. Sindsdien werd u in uw wijk aangevallen door de buren, ook uw Malinke vriendinnen wilden niets meer met u te maken hebben. In 2012 hervatte uw vader zijn activiteiten voor de UFDG. Op 25 mei 2012 kwamen er opnieuw mensen naar jullie thuis, ze klopten op de deur en schreeuwden dat ze dit keer gekomen waren om jullie te vermoorden. U verliet het huis via uw kamer en rende weg. De volgende ochtend ging u naar een vriend die in de buurt woonde en ook Peul was, hij heette Oisman Diallo. Hij was verbaasd u te zien en zei dat u gezocht werd. U kon niet bij hem blijven, omdat er gevraagd was u aan te geven indien men u zag. Hij gaf u geld voor een taxi en u dook onder bij Mamadou Mouctar Bah, een vriend van uw vader, die vroeger ook lid was van de UFDG. Op 31 juli nam Mamadou u mee naar de luchthaven en zei u James te volgen. James zou u helpen het land te verlaten. Op 1 augustus 2012 kwam u aan in België, u vroeg de volgende dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart vervolging te vrezen door de autoriteiten van uw land omwille van uw peul-origine en omwille van het lidmaatschap van uw vader van de UFDG van Cellou Diallo.

U maakt niet aannemelijk dat u en uw familie werkelijk vervolgd werden door de autoriteiten van uw land omwille van uw vader zijn activiteiten voor het UFDG.

*Gevraagd naar de activiteiten die uw vader uitvoerde voor het UFDG, stelt u enkel dat hij deelnam aan vergaderingen en dat hij overal waar het UFDG iets organiseerde aanwezig moest zijn (CGVS p. 16, 17). Voor zover u wist had hij geen specifieke functie binnen de partij, hij was gewoon actief lid (CGVS p. 17). **Gevraagd waarom uw vader gearresteerd werd kan u dit amper toelichten.** U stelt dat uw vader enkel vertelde dat ze hem slecht wilden behandelen omdat hij actief was voor de partij (CGVS p. 15). Volgens informatie waarover het CVGS beschikt, wordt de vrijheid van meningsuiting en vrijheid van vereniging in Guinee erkend in de grondwet (zie administratief dossier). Het louter stellen dat uw vader actief lid was van een politieke partij, volstaat dan ook niet om vervolging door de autoriteiten aan te tonen (CGVS p. 15). In de media zijn verschillende berichten terug te vinden dat militanten van de UFDG gearresteerd worden naar aanleiding van (volgens de machthebbers) verboden manifestaties, of dat er gewelddadigheden plaatsvonden tegenover Peul naar aanleiding van bepaalde politieke gebeurtenissen (bvb het bekendmaken van de verkiezingsuitslagen, zie informatie administratief dossier). Indien u werkelijk slachtoffer werd van dit soort ongeregeldheden, zou u toch de context van deze incidenten moeten kunnen toelichten. Gevraagd wat de aanleiding van de arrestatie geweest zou kunnen zijn, houdt u echter vol dat uw vader er niet veel over vertelde en dat hij u had gezegd dat hij gemarteld werd omdat hij actief was voor de partij, wat weinig overtuigend overkomt in het licht van hogervermelde informatie (CGVS p. 16). Zeker van iemand met uw profiel, die lager en middelbaar onderwijs beëindigde en een universitaire opleiding volgde (CGVS p. 7), kan verwacht worden dat u op zijn minst ideeën zou hebben over de mogelijk aanleiding van de arrestatie, ook al was u niet speciaal in politiek geïnteresseerd. Het gaat hier immers om de arrestatie van uw vader en over zijn (en uw eigen) veiligheid naar de toekomst toe. Ook valt op dat u weliswaar de leider (CGVS p. 15) en de vice-voorzitter (CGVS p. 17) van de UFDG kan noemen, maar dat u verder geen enkel lid van de UFDG kan noemen (CGVS p. 17), ondanks het feit dat verschillende van hun leiders, volgens uw*

verklaringen, bij u thuis geweest zijn om de stand van zaken op te nemen na uw vader zijn arrestatie. U kende enkel Mamadou Mouctar Bah (CGVS p. 5), een goede vriend van uw vader en voormalig lid van de UFDG (CGVS p. 13), bij wie u later onderdook voor u het land verliet. Gezien uw vader volgens uw verklaringen zeer actief was voor de UFDG, er na zijn arrestatie een 15-tal leiders van de UFDG bij u thuis langskwamen en uw moeder telefonisch belangrijke informatie van deze mensen kreeg in verband met uw vader zijn arrestatie, is het bijzonder eigenaardig dat u geen enkele van deze mensen bij naam kan noemen (CGVS p. 12, 14).

Ook over de actuele politieke situatie in Guinee in het algemeen kan u weinig toelichting geven. Zo kan u slechts in erg algemene termen het programma van de UFDG toelichten. U stelde dat volgens uw vader het programma van de UFDG Guinee meer kon helpen dan het programma van andere partijen en het belangrijk was voor de toekomst van alle jongeren (CGVS p. 16). Gevraagd wat u kan vertellen over het programma stelt u (enigszins naast de kwestie) dat de leider van de partij veel gestudeerd heeft en al minister geweest is en dat hij weet wat te doen om echt ontwikkeling in het land te brengen (CGVS p. 16). Gevraagd welke dingen de leider dan wel zou doen om die ontwikkelingen te brengen, stelt u dat u zijn vergaderingen niet bijwoonde en geen lid was van de partij en dat u dus ook niet alles kon weten. Gevraagd of u ook maar iets kon zeggen van de dingen die de leider wou doen, zei u dat u enkel wist dat hij van plan was de verschillen tussen de stammen uit te veegen en dat iedereen hetzelfde moet zijn, één familie (CGVS p. 17). Opnieuw zou verwacht worden, gezien uw scholingsgraad en gezien uw vader volgens uw verklaringen een zeer actief lid was van de UFDG, dat u hun programma iets concreter zou kunnen toelichten. Het UFDG komt (onder andere) immers ook op tegen discriminatie op basis van etnie, religie, geslacht en sociale origine en voor de rechten van het kind, voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen... Zaken waarover uw vader, indien hij werkelijk dermate actief was voor de UFDG, ongetwijfeld ook wel eens gesproken zou moeten hebben tegenover u. Verder valt op dat u weliswaar kan stellen dat in Guinee de politieke partijen gesteund worden door de mensen die tot dezelfde etnie behoren als de leider, maar dat u vervolgens enkel van Cellou Diallo kan zeggen dat hij de UFDG voorziet. Noch van Sidya Touré, noch van Alpha Condé, kan u zeggen welke partij ze voorzitten. (CGVS p. 15, 16) Vooral de partij van Alpha Condé zou u toch moeten kunnen noemen, zeker gezien u stelt dat deze steeds met de UFDG (de partij waarvan uw vader lid was), in gevecht lag (CGVS p. 15).

U verklaarde dat uw vader in 2012 zijn politieke activiteiten terug opnam en dat u op 25 mei 2012 opnieuw moest vluchten, omdat de militairen opnieuw voor de deur stonden, en deze keer riepen ze jullie te zullen vermoorden (CGVS p. 13). Ook nu weer kan u geen enkele concrete gebeurtenis noemen die aanleiding gegeven zou kunnen hebben tot het viseren van uw vader door de militairen. U stelt dat uw vader voordien was vrijgelaten op voorwaarde dat hij zijn politieke activiteiten zou staken, maar u kan geen concrete activiteiten van de oppositie noemen in die periode, waarop ze gemerkt zouden kunnen hebben dat uw vader opnieuw politiek actief was (CGVS p. 19). Opnieuw stelt u dat uw vader met u niet sprak over zijn activiteiten (CGVS p. 19). Dat neemt niet weg dat u wist bij welke partij hij aangesloten was (CGVS p. 15), dat u wist dat hij gevaar liep nu hij opnieuw actief was (CGVS p. 19) en dat u bijgevolg ook enige notie zou moeten hebben van de activiteiten die de oppositie organiseerde in Conakry sinds uw vader opnieuw actief was, zelfs indien u niet exact wist aan welke activiteiten uw vader deelnam. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, werden er in 2012 verschillende Ville Mortes georganiseerd met wisselende opvolging. Eén ervan was op 17 mei 2012, dus niet lang voor u op 25 mei 2012 bij u thuis weg moest vluchten. Op 10 mei 2012 was er nog een manifestatie geweest, waardoor bepaalde delen van de stad eveneens verlaten waren. U stelt zelf dat een Ville Morte vaak vanzelf plaatsvond, omdat mensen thuisblijven nadat een manifestatie heeft plaatsgevonden (CGVS p. 24). Toch kan u geen recente manifestaties noemen (CGVS p. 19), noch herinnert u zich recente aangekondigde Ville Mortes, tenzij één in 2008 en één in 2009 (welke toen verschillende dagen na elkaar zouden geduurd hebben) (CGVS p. 23, 24). Nochtans zou men verwachten, gezien de problemen die uw vader zou gekend hebben omwille van zijn activiteiten voor de oppositie, dat u zich zou herinneren dat er ook in 2012 nog (weliswaar kortere) Ville Mortes werden aangekondigd, zeker aangezien zij georganiseerd werden door de oppositie, waaronder de partij waarvoor uw vader actief was (zie informatie administratief dossier), en aangezien jullie juist door die activiteiten van uw vader in de problemen waren geraakt en opnieuw in de problemen zouden kunnen komen.

Nadat de militairen in de nacht van 25 mei 2012 opnieuw aanklopten en u, volgens uw verklaringen, uit uw huis moest vluchten, sliep u op straat en ging u in de vroege ochtend naar een vriend van u die ook Peul is. Hij was verbaasd u te zien en waarschuwde u dat er mensen naar u op zoek waren (CGVS p. 13). U kon echter niet toelichten hoe uw vriend wist dat u gezocht werd. U stelt dat hij het misschien in de moskee hoorde, maar kan niet met zekerheid zeggen waar hij het hoorde, of van wie. (CGVS p. 20) Nochtans zou men denken dat iemand die 's nachts hals over kop zijn huis moest ontvluchten, zou willen weten hoe een vriend de volgende ochtend vroeg al op de hoogte is geraakt dat zij gezocht

wordt. Uw stelling dat u in de war was (CGVS p. 20) verklaart niet waarom u hem deze informatie niet vroeg. Gezien u voortvluchtig was, was het immers van groot belang te weten door wie u gezocht werd en wie er bij die zoektocht werd ingeschakeld. De manier waarop uw vriend te weten kwam dat u gezocht werd kon van groot belang zijn om een inschatting van het gevaar dat u liep te maken en te bepalen wat uw volgende stap zou zijn.

Gezien uw lacuneuze en onwaarschijnlijke verklaringen hierboven beschreven, kon u niet overtuigen dat de incidenten op 12 augustus 2011 en op 25 mei 2012, waarbij militairen jullie huis zouden binnengevallen zijn werkelijk plaatsvonden. **De vervolging omwille van uw etnie, die u naar aanleiding van het eerste incident zou ondervonden hebben, is dan ook evenmin geloofwaardig.** Met betrekking tot de **situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul-etnie betreft** kan het volgende worden opgemerkt: De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan toe in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering was er niet op gericht om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties bewijzen dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort, zelfs al kan het gebeuren dat er Peul geïdende worden tijdens betogingen. (zie SRB, "Guinée – De etnische situatie", Cedoca, dd. 17 september 2012) Bovendien legt u over de vervolging omwille van uw etnie eveneens vage en onwaarschijnlijke verklaringen af. Zo verklaart u enerzijds dat, sinds uw vader gearresteerd werd en weer vrijgelaten, alle burens jullie aanvielen en uitscholden en dat u nauwelijks nog kon buitenkomen na 19u (CGVS p. 13). U stelt dat de burens voordien niet wisten dat uw vader erg actief was voor de UFDG (CGVS p. 21). Het lijkt weinig waarschijnlijk, gezien de hoge graad van activiteit van uw vader (CGVS p. 16, 17), dat tot op het moment dat uw vader werd vrijgelaten, niemand in uw wijk wist dat uw vader zo actief was voor de UFDG. Indien u werkelijk plots zo anders behandeld werd door de mensen van uw wijk, is het des te meer ongeloofwaardig dat u geen enkele concrete (mogelijke) aanleiding voor de arrestatie van uw vader kan noemen (zie boven). Anderzijds verklaart u dat alle mensen van uw etnie in deze wijk door de Malinké werden gesegregeerd en u noemt een meisje bij naam dat, in uw woorden, 'echt slecht bekeken werd en uitgescholden door iedereen, net zoals wij.'. Gevraagd waarom zij dan op dezelfde manier als u behandeld werd, stelde u dat het kwam doordat ze ook Peul was. (CGVS p. 22). Iedereen die Peul spreekt is bovendien voor de UFDG (CGVS p. 17), zo stelt u. Uw verklaringen in verband met de vervolging die u zou ondergaan hebben omwille van uw etnie zijn dus weinig coherent. Als iedereen die Peul spreekt voor de UFDG is en alle Peul in uw wijk gesegregeerd werden door de Malinké, valt niet in te zien waarom u pas na de arrestatie van uw vader problemen zou gekregen hebben met uw burens (CGVS p. 20). U stelt nog dat uw familie (sinds de arrestatie van uw vader) meer dan anderen geïdende werd door de Malinké, omdat ze nu pas begrepen hadden dat uw vader erg actief was (CGVS p. 22). Echter, dit is strijdig met de eerder beschreven vaststelling dat u, op de vraag of u iemand kende die net zoals u behandeld werd, een meisje noemt dat enkel omwille van haar etnie slecht behandeld werd (CGVS p. 22.). Ook stelt u dat u goede vriendinnen van de Malinké etnie had, met wie u op het lyceum zat en met wie u samen feestte als er iemand verjaarde. U noemt vier meisjes bij naam en stelt dat twee van hen in politiek geïnteresseerd waren en twee andere niet. Sinds uw vader werd vrijgelaten, wilde geen van de vier nog met u praten. De zus van één van hen zou zelfs met een steen naar u gegooid hebben. (CGVS p. 20, 21) Uw verklaringen over de veranderde houding van uw vriendinnen komt echter weinig doorleefd over. Gevraagd waarom ze niet meer met u wilden praten stelt u dat ze, sinds uw vader gearresteerd werd omwille van zijn politieke activiteiten, wisten dat jullie voor de oppositiepartij waren (CGVS p. 21). Aangezien u zelf reeds zei dat alle Peul voor de UFDG zijn en dat u toch goed bevriend was geraakt met hen, volstaat dit niet om te verklaren waarom alle vier uw vriendinnen 180° draaiden in hun houding tegenover u, en niets meer met u te maken wilden hebben. Zeker aangezien twee van hen niet eens in politiek geïnteresseerd waren (CGVS p. 21), komt uw antwoord dat ze nu wisten dat jullie voor de oppositie partij waren, ondoorleefd, ongenueanceerd en weinig concreet over. Gezien uw vader volgens uw verklaringen erg actief was voor de UFDG, is het bovendien weinig geloofwaardig dat u nog nooit iets over zijn activiteiten zou verteld hebben tegen uw goede vriendinnen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een geboortecertificaat voor. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Bijgevolg vormt het geen bewijs van uw identiteit, maar

hoogstens een aanwijzing hiervoor. Voor de UFDG-lidkaarten van uw ouders, voor de attestatie en voor het uittreksel uit het archief van Radio Nostalgie, geldt dat om dezelfde redenen als hierboven beschreven, niet bewezen kan worden dat de personen die door deze documenten worden bedoeld, wel degelijk uw ouders zijn. Verder geeft u een aantal foto's af die, omwille van een mogelijk geposeerd karakter, evenmin als sluitend bewijs voor uw asielaanvraag kunnen opgevat worden. Bovendien valt op dat u slechts zeer summier kan toelichten wie of wat er op de foto's te zien is. U herkent enkel uw vader, niet de andere mensen die op de foto staan, en weet bovendien slechts van één van de drie foto's uit het hoofd te zeggen waar ze genomen zijn, wat uw geloofwaardigheid verder aantast (CGVS p. 10, 11). De CD-rom die u afgeeft bevat een lang fragment van een manifestatie in 2010 in Mamou. De beelden geluidskwaliteit is laag en er kan niet met zekerheid worden vastgesteld of één van de mensen die op de beelden te zien is inderdaad uw vader is (te meer omdat u uw eigen noch uw vader zijn identiteit sluitend kan aantonen). Wat betreft het krantenartikel dat u afgeeft, kan opgemerkt worden dat het opsporingsbericht op zich **weinig authentiek overkomt**. Het lettertype dat gebruikt werd in het opsporingsbericht is minder scherp en minder leesbaar dan dat van de omliggende artikels, wat eigenaardig is, aangezien de andere artikels op dezelfde pagina wel eenvormig zijn qua layout, scherpheid en leesbaarheid. Verder kan opgemerkt worden dat het opsporingsbericht verscheen in een krant van 18 juni 2012, hoewel jullie, volgens uw verklaringen, al sinds 25 mei 2012 (CGVS p. 13) gezocht werden. In elk geval blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die werd toegevoegd aan het dossier, dat het in Guinee mogelijk is om artikels te publiceren tegen betaling, los van de waarachtigheid van de inhoud ervan, waardoor een opsporingsbericht in een krant geen garantie is dat de personen genoemd in het bericht ook werkelijk gezocht worden door de autoriteiten.

In elk geval moeten documenten en ander ondersteunend materiaal, om enige bewijswaarde te hebben, gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

De diploma's en attesten die u voorlegt, zijn niet relevant in het kader van uw asielaanvraag.

U geeft een medisch attest af waaruit blijkt dat u niet of slechts heel oppervlakkig bent besneden. Gevraagd waarom u dit voorlegt stelt u dat u het document in het ziekenhuis kreeg (CGVS p. 25). U formuleert geen vrees voor (her-)besnijdenis in uw land. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt bovendien dat in Guinée momenteel meer en meer mensen, vooral in een stedelijke omgeving (zoals Conakry, waar u vandaan komt, CGVS p. 5, 6) en in intellectuele middelen, niet langer achter de praktijk van besnijdenis staan. Ouders nemen vaak de nodige maatregelen om hun dochter tot haar meerderjarigheid te beschermen tegen deze praktijk (zie SRB, «Guinée – Les mutilations génitales féminines (MGF)», Cedoca, mei 2012, update augustus 2012, september 2012, p. 15). **Er is geen sprake van een fysieke bedreiging, of een discriminatie op het gebied van werk of een vervolging door de autoriteiten omwille van het weigeren van een besnijdenis.** Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat de Guinese autoriteiten actief strijd voeren tegen besnijdenis, dat talrijke ngo's actief zijn op het terrein en dat indien een persoon klacht indient bij de autoriteiten, deze zal gehoord worden, te meer omdat de wetgevende teksten die in 2000 werden gestemd om besnijdenis te verbieden in 2010 hun uitvoering vonden, waardoor de autoriteiten nu over een juridische basis beschikken om strafrechtelijke stappen te ondernemen (zie voormelde informatie, p. 9). Het feit dat u niet (of slechts oppervlakkig) besneden bent vormt dus geen belemmering voor een terugkeer naar Guinee, zeker nu u geen vrees voor besnijdenis aanhaalt tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal.

U legt geen documenten voor die uw reisweg ondersteunen.

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending aan *“van het artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting”*.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, en de schending aanvoert de materiële motiveringsplicht zal middel zal verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster bevestigt dat ze zelf niet politiek actief was en er voorts thuis geen informatie werd uitgewisseld zodat ze niet bekend was met de politieke partij waarvoor haar vader ijverde. Evenmin was verzoekster geïnteresseerd in politiek en heeft aldus *“logischerwijs een beperkte kennis”* van de politieke situatie in Guinee. Verzoekster bevestigt dat ze niet wist hoe haar vriend had vernomen dat ze gezocht werd omdat ze *“verward en uitermate in paniek”* was. Verzoekster kan zich dan ook niet beperken tot het stellen dat de commissaris-generaal voornamelijk aan de hand van haar beperkte politieke kennis en haar beperkte kennis over de activiteiten van haar vader onterecht zou afwijzen.

Verzoekster licht immers niet toe welke informatie op *“de pagina's 11 tot en met 13 van het gehoor van de verzoekster, aanwezig in het administratief dossier van het Commissariaat-Generaal”* haar doorleefde verklaringen omtrent de incidenten die hebben plaatsgevonden aantonen. Immers verzoekster geeft ononderbroken een asielaanvraag maar kan dit naderhand in de volgende bladzijden niet nader toelichten. Hoe dan ook al zou verzoeksters vader of ouders, de politieke partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (UFDG) gesteund hebben en ook al zou haar vader in 2011 met medemanifestanten opgepakt zijn, dan kan nog niet worden ingezien waarom verzoekster hiervoor het land moet verlaten. Immers kan niet blijken dat verzoekster bekend is met de gebeurtenissen die onmiddellijk voorafgingen aan haar vertrek. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert kan ook van een niet-politiek actieve dochter van een politiek ouderpaar verwacht worden dat ze bekend is met de Ville Morte manifestaties na 2009 nu

deze voor iedereen zichtbaar zijn. Er zijn dan ook geen redenen om enig geloof te hechten aan de problemen van verzoeksters vader/ouders in 2012. Verzoekster toont dan ook niet aan redenen te hebben om te vluchten te meer nu ook de Guineese autoriteiten, zoals de Belgische, slechts kunnen vaststellen dat verzoekster niet politiek bekend is.

3.2. Verzoekster stelt *“De Commissaris-Generaal acht de ingeroepen vervolging omwille van de etnie van de verzoekster niet geloofwaardig. Niettemin wordt in de bestreden beslissing erkent dat het etnische evenwicht in Guinee sinds de verkiezingscontext van 2010 verstoord is, waardoor vervolging omwille van etnische afkomst geenszins uitgesloten kan worden. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar Peul die gevisieerd worden bij betogingen, doch dit voorbeeld kan niet uitsluiten dat er andere vormen van vervolging, zoals deze door de verzoekster werd aangehaald, zijn. De verzoekster dient te benadrukken dat haar vader in alle discretie zijn politieke activiteiten uitoefende. De vader van de verzoekster was niet alleen weinig spraakzaam omtrent zijn activiteiten binnen het gezin, maar ook in de wijk en ten aanzien van de buren gaf de vader van de verzoekster niet veel ruchtbaarheid betreffende zijn activiteiten, wellicht teneinde zijn gezin te beschermen. Het is pas na de arrestatie van de vader van de verzoekster dat buren effectief op de hoogte werden gebracht van het feit dat de vader van de verzoekster politiek actief was voor de UFDG. Deze gewijzigde omstandigheid heeft met zich meegebracht dat buurtgenoten en vriendinnen zich tegen het gehele gezin van de verzoekster begonnen keren en dat de verzoekster effectief het slachtoffer is van sociale uitsluiting, belaging, vernedering.”*

3.2.1. Verzoeksters kan zich niet beperken tot het beweren dat Peul mogelijkwijze ook buiten de betogingen kunnen gevisieerd worden wanneer haar asielaanvraag niet kan overtuigen en geenszins kan ingezien worden waarom de niet politieke dochter van aanhangers van de UFDG buiten de betogingen zou gevisieerd worden. Voorts, in zoverre verzoeksters vader/ouders nog politiek actief zouden zijn, dan nog wordt niet aangetoond dat de bekendheid hiervan in de buurt, kan betekenen dat verzoekster dermate systematisch en persoonlijk gediscrimineerd wordt dat dit het niveau van vervolging bereikt. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat verzoekster steeds naar school ging en tot haar vertrek ingenieur studies deed aan de universiteit.

3.2.2. Ten slotte wordt verzoeksters identiteit niet betwist en kan inderdaad een gelijkenis worden vastgesteld tussen de houder van de originele Guineese identiteitskaart ter terechtzitting neergelegd en de persoon die verzoekster als haar vader aanduidt op de verschillende originele foto's die ook ter terechtzitting worden neergelegd. Verzoeksters nationaliteit is evenmin een punt in het geding. De foto van haar vader die in 2010 deelnam aan een electorale campagne van het UFDG kan de geloofwaardigheid van de problemen in 2012 die verzoekster inroep als vluchtmotieven niet herstellen.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. In het verzoekschrift vraagt verzoekster geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van haar asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar Guinee een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK